

Jesus bad: "Men jeg er en orm"

Langfredag, 25.3.2016. Aarhus, Løsning og Svendborg.
LGJ.

Salme 22

(salmen læses i løbet af prædikenen).

Salme 23 er kendt som "hyrdesalmen". Og Salme 22 er næsten lige så kendt, i hvert fald indledningen: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?" Og Salme 22 er på en måde også en "hyrdesalme". Her får vi nemlig indblik i, hvordan Frelseren havde det, da han som den gode hyrde satte sit liv til for fårene. I salmen beskriver han for os, hvordan han oplevede det, og hvad der skete med ham. Vi får indblik i, hvordan han tænkte, og hvordan han bad.

Korsfæstelsen af Carl H. Bloch

2. Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig? Du er langt borte fra mit råb om hjælp og fra mit skrig.

3. Min Gud, jeg råber om dagen, men du svarer ikke, og om natten, men jeg finder ikke ro.

Fra den nat, han blev forrådt og frem til sin død på Golgata var Kristus alene om at bære byrden. Han havde bedt om natten i Getsemane. Og jo, en engel kom og styrkede ham. Men han fik ikke "ja", men "nej" af sin Fader. Derfor fandt han ikke ro den nat.

Alligevel havde han overskud til at hjælpe Malkus, der havde fået hugget øret af. Og senere, da Peter fornægtede ham, så han på ham inde fra ypperstepræstens gård. Deres blik mødtes. Og de blev en afgørende hjælp for Peter midt i mørket. Det var Jesus, som hjalp og hjalp. Men selv fik han ingen hjælp. Han var dybest set alene ... helt forladt, som han sagde det på korset: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig!"

Hvor var hans fader? Han svarer i salmen:

4. Du troner som den hellige, du, som Israel lovsynger.

5. Vore fædre stoledede på dig, de stoledede på dig, og du udfriede dem.

6. De klagede til dig og blev reddet, de stoledede på dig og blev ikke gjort til skamme.

Faderen var og er den hellige, som Israel lovsynger. Ham kunne man stole på. Altid. Virkelig altid. Folket var i trængsel og nød, men han udfriede sit folk. De klagede, og han reddede dem. De stoledede på ham og blev ikke til skamme! SÅDAN ER HERREN. Den hellige og ophøjede, som bøjer sig ned i dybet og udfrier sit folk. Og hvad så med Kristus, den salvede, kongesønnen, Guds egen søn?

Han svarer i salmen:

7. Men jeg er en orm, ikke en mand, en skændsel for mennesker, foragtet af folk.

8. Alle, der ser mig, spotter mig, de vrænger mund og ryster på hovedet:

9. "Han har overgivet sin sag til Herren, lad ham udfri ham, han må redde ham, han holder jo af ham!"

Langfredag er han en orm – en slange – en kobberslange. Som om det er ham, der er skyld i det hele. Han er klynget op på korset, spiddet til døden. "Jeg er en orm." ... "Ligesom Moses rejste Kobberslangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøjes – for at enhver, som tror på ham ikke skal fortabes, men få evigt liv" (Joh 3,15). Men han blev spottet for det! De forbipasserende, soldaterne og røverne sagde: "Hvis du er Guds søn, så frels dig selv og os ..." Men det var jo det, han var i gang med. Men de forstod ham ikke; derfor spottede og hånedede de ham. Skulle han så tage konsekvensen, stige ned af korset og feje dem alle bort i vrede? Nej, han blev på korset for at bære deres synder. Sådan er hans kærlighed.

Og midt i lidelsen siger han TAK.

10. Det var dig, der hjalp mig ud af moders liv og gav mig tryghed ved moders bryst.

11. Til dig var jeg overladt fra min fødsel, fra moders liv var du min Gud.

12. Hold dig ikke borte fra mig, for nøden er nær, og ingen hjælper mig!

Han går i tankerne tilbage til da han blev født. Han husker, hvordan Gud hjalp ham. Livet igennem fandt han tryghed hos Gud, hans far. Også hos sin mor Maria, og hos sin stedfar Josef. De sørgede for ham i Betlehem. Og da de var flygtninge i Egypten. Og senere i Nazareth. Her voksede han op i tryghed. - Men Josef og Maria forstod ham ikke altid. Men da forstod hans far ham. Sådan var det, da han som 12-årig var i templet. De, som så gerne vil forstå ham (Josef og Maria), kom med bebrejdelser. - Sådan går det også for os. - Og nu på korset var han alene. Ingen forstod. Men det gjorde Faderen i Himlen.

Sådan kan vi også sige. Gud forstår, når selv vore aller nærmeste ikke forstår. Kristus beder: "Hold dig ikke borte fra mig nu!" Det er også vores bøn. Når livet er vanskeligt. Og dog: Han blev ikke bønshørt. Han blev virkelig forladt:

Stedfortræderen, Jesus Kristus, Guds egen søn, blev forladt. Derfor siger han: "*Ingen hjælper mig!*"

Derpå beskriver han sine fjender:

13. Stærke tyre omgiver mig, Bashanbøfler omringer mig;

14. rovgriske og brølende løver spærrer gabet op mod mig.

"Bashanbøfler" – "rovgriske løver". Det er billedlige beskrivelser, som passer på ypperstepræsterne, soldaterne, jøderne og romerne. De, som mener at stå Gud nær, jøderne, og de, som dyrker andre guder, romerne, ønsker at stange ham ihjel og æde ham. "Bashan" var et frugtbart område i det nordlige Israel, hvor køer og tyre græssede og blev stærke.

Vi mærker, hvordan Jesus har kæmpet mod alt ondt – og sejret – gennem sin lidelse på korset – og sin opstandelse.

Han fortsætter med at fortælle, hvordan han har det personligt:

15. Jeg er som vand, der hældes ud, alle mine knogler falder fra hinanden, mit hjerte er som voks, det smelter i livet på mig.

16 Min gane er tør som et potteskår, min tunge klæber til gummerne, du lægger mig i dødens støv.

Hans gane er tør. Han tørstede. Han er som vand, der hældes ud på jorden og forsvinder. Han føler, at knoglerne falder fra hinanden. Sådan oplevede Jesus det på korset. Og han siger: "Du lægger mig i jordens støv!" Det siger han til Gud, hans Fader. Vi tænker umiddelbart på Adam, som Gud sagde til: "Af jord er du kommet. Til jord skal du blive!" Det skete med Kristus, for at det til os kan siges: "Men af jord skal du igen opstå!" Vi skal opstå med Kristus! Her er han, din stedfortræder.

17. Hunde omgiver mig, en flok af forbrydere står omkring mig; de har gennemboret mine hænder og fødder,

18. jeg kan tælle alle mine knogler. De ser på mig med skadefryd,

19. de deler mine klæder mellem sig, de kaster lod om min klædning.

Her får vi endnu flere detaljer. Hænder og fødder blev gennemboret. Gennemboret, som der står skrevet hos profeten Esajas 53,5. Og de delte hans klæder mellem sig. Sådan gjorde de.

Og han beder til sidst:

20. Men du, Herre, hold dig ikke borte, du, min styrke, skynd dig til hjælp!

21. Red mit liv fra sværdet, mit dyrebare liv fra hundene,

22. frels mig fra løvens gab, fra vildoksernes horn!

Red mig! Red mig! Men det gjorde Gud ikke langfredag. Guds søn blev ofret – helt og fuldt. Men Gud oprejste ham fra graven påskedag, da synden var sonet. Derfor slutter salmen også med håb og opstandelse.

Det skal vi høre om påskedag! Her citeres i uddrag: V22b-32: **Du har svaret mig!... For han skjulte ikke sit ansigt for ham, men hørte, da han råbte om hjælp. ... Hele den vide jord skal huske Herren og vende tilbage til Herren ... Kongemagten tilhører Herren ... Ja, alle, der sover i jorden skal kaste sig ned for ham ... Men jeg vil leve for ham og mine efterkommere skal tjene ham. ... Man skal forkynde hans retfærdighed for folk, der fødes, for han greb ind.**

KRISTUS DØDE FOR VORE SYNDER. OG HAN OPSTOD PÅSKEMORGEN SOM VOR FRELSER.

DERFOR HAR VI SYNDERNES FORLADELSE OG DET EVIGE LIV I HAM. AMEN